

Ανυποχώρητος αγώνας τώρα ενάντια στις συνεχιζόμενες εγκληματικές πολιτικές

Οι φονικές πυρκαγιές που ξέσπασαν τη Δευτέρα, 23/07/2018, στην Αττική αφήνουν πίσω τους πάνω από 81 νεκρούς μέχρι τώρα, δεκάδες αγνοούμενους, εκατοντάδες τραυματίες, χιλιάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων αποτεφρωμένα και τεράστιες υλικές ζημιές σε κατοικίες και υποδομές. Οι κάτοικοι της ανατολικής και δυτικής Αττικής χτυπήθηκαν από τις συνέπειες των καταστροφικών πυρκαγιών, αβοήθητοι σχεδόν από τον κρατικό μηχανισμό, χωρίς κανένα ουσιαστικά προληπτικό μέτρο προστασίας, με την πυροσβεστική αποδιοργανωμένη και αποστελεχωμένη παρά τις ηρωικές προσπάθειες από το υπάρχον προσωπικό της και τα μέσα που διαθέτει.

Η σκέψη μας βρίσκεται πρώτα από όλα στις ζωές που χάθηκαν, στους ανθρώπους που αναζητούνται ακόμη, στις οικογένειες των θυμάτων, στους τραυματίες και πληγέντες. Έντεκα χρόνια από τις φονικές πυρκαγιές του 2007 στην Πελοπόννησο, έναν μόλις χρόνο από την περσινή πύρινη καταστροφή στην ανατολική αττική και μόλις μερικούς μήνες μετά τις καταστροφικές πλημμύρες στη Μάνδρα, βρισκόμαστε και πάλι στο ίδιο έργο θεατές, μπροστά σε μια νέα φονική τραγωδία, σε ένα ακόμα έγκλημα, με ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς.

Για ακόμη μία φορά, ο πρωθυπουργός και οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι κάνουν λόγο για «ασύμμετρα φαινόμενα», αποποιούμενοι τις τεράστιες ευθύνες τους. Για ακόμη μία φορά η περιφερειάρχης, οι δήμαρχοι των περιοχών δεν αναλαμβάνουν τις τεράστιες ευθύνες τους για την ελλιπή πυροπροστασία σε ανατολική και δυτική Αττική.

Για ακόμα μία φορά ακούμε ότι φταίει ο καιρός, ο στρατηγός άνεμος, η κλιματική αλλαγή, τα ακραία καιρικά φαινόμενα... Ακούμε ακόμα ότι τώρα δεν είναι ώρα για την απόδοση ευθυνών, αλλά για συλλογικό πένθος και περισυλλογή...

Αλήθεια όμως πόσο φυσικά είναι τα φαινόμενα αυτά; Και πότε ακριβώς θα είναι σωστό το χρονικό σημείο για την απόδοση των ευθυνών; Όταν το θέμα θα έχει ξεχαστεί από τα φώτα των ΜΜΕ, όπως στην περίπτωση της Μάνδρας; Οι ευθύνες οφείλουν να επιμεριστούν και είναι συγκεκριμένες!

Το να λέει κανείς ότι φταίνε γενικώς και αορίστως τα φυσικά φαινόμενα ή η κλιματική αλλαγή είναι απλώς υπεκφυγή. Η έκταση των πυρκαγιών, η επαναληπτικότητά τους και η ένταση των συνεπειών τους δεν είναι εξάλλου παρά αποτέλεσμα των καταστροφικών επιπτώσεων της ασύδοτης κερδοφορίας του κεφαλαίου πάνω στη φύση, στο περιβάλλον και στις ίδιες τις ζωές μας. Οι αλλαγές στο κλίμα, που έχουν ως αποτέλεσμα να ξεσπούν πυρκαγιές ακόμα και σε βόρειες χώρες όπως η Σουηδία, δεν είναι παρά αποτέλεσμα της καπιταλιστικής «ανάπτυξης» χωρίς κανένα φραγμό!

Το ερώτημα λοιπόν είναι τι έκαναν και τι κάνουν οι αρμόδιοι φορείς και η πολιτεία με βάση τα νέα δεδομένα έντασης των κλιματικών φαινομένων;

Γιατί δεν μπορεί να βαφτίζονται ως «ασύμμετρα φαινόμενα» οι τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό και οχήματα πυρόσβεσης, η υποστελέχωση σε μονάδες δασοπυρόσβεσης και δασοπροστασίας, καθώς και η υποχρηματοδότηση των υπηρεσιών πολιτικής προστασίας! **Ειδικά όταν συνεχίζεται η πολιτική**

διάθεσης υπέρογκων κονδυλίων για στρατιωτικές δαπάνες και όχι για την προστασία του περιβάλλοντος και της ζωής με μέτρα αντιπυρικής προστασίας και για όλους τους τομείς κοινωνικής πολιτικής, όπως η υγεία, οι δημόσιες μεταφορές ή η παιδεία.

Δεν μπορεί να αποδίδεται μόνο στην «ένταση των ανέμων», η αδυναμία της Πυροσβεστικής να αντιμετωπίσει μια πυρκαγιά μέσα στην Αττική, όταν στο όνομα της εξυπηρέτησης του χρέους χιλιάδες θέσεις «εξαφανίστηκαν» τα τελευταία χρόνια από το πυροσβεστικό σώμα, αποσαθρώθηκαν τα ελάχιστα εναέρια και επίγεια μέσα καθώς και ο εξοπλισμός που διαθέτει, ενώ αποδυναμώνεται ακόμη περισσότερο με την κάλυψη των αναγκών πυρασφάλειας των ιδιωτικοποιημένων υποδομών μεταφοράς (περιφερειακά αεροδρόμια, οδικοί άξονες).

Ούτε μπορεί να θεωρείται «φυσική καταστροφή», το έλλειμμα πολεοδομικού σχεδιασμού που πάντα γίνεται αφού έχουν κτιστεί περιοχές ολόκληρες, αλλά και η μη εφαρμογή του στη συνέχεια με αποτέλεσμα τα σχέδια πόλης να μένουν στα χαρτιά ή/και να ακυρώνονται στην πράξη, μετατρέποντας σε «παγίδες θανάτου» μια σειρά οικισμούς. **Εκατοντάδες πολίτες εγκλωβίστηκαν στο Μάτι, στους στενούς δρόμους ενός οικισμού, που δημιουργήθηκε χωρίς κανένα σχεδιασμό, δίχως καμία πρόβλεψη για σχέδιο εκκένωσης σε περίπτωση πυρκαγιάς, ενώ η πρόσβαση προς στη θάλασσα ήταν «φραγμένη» από μαντρότοιχους και συρματοπλέγματα ξενοδοχείων και ιδιωτικών αυθαίρετών κατοικιών.**

Δεν είναι «θέλημα κανενός θεού» η τυπική και άτυπη μετατροπή όλης της Αττικής συμπεριλαμβανομένων δασών, ρεμάτων και ακτών, σε μια τεράστια οικοδομική ζώνη! Είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ANEΛ στα χνάρια των προηγούμενων και οι περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις στην Αττική διαχρονικά, υπηρετούν μέχρι κεραίας (τα τελευταία χρόνια), στηρίζοντας τη μετατροπή του παραλιακού μετώπου σε μια ατελείωτη επιχειρηματική ζώνη, με ξενοδοχειακά και τουριστικά συγκροτήματα. Αλήθεια πόσες επενδύσεις θα έρθουν πάνω στα καμένα φιλέτα της αιματηρής ανάπτυξής τους;

Γίνεται ακόμα σαφές ότι το κλειδί για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών είναι η πρόληψη, οι αντιπυρικές ζώνες που θα εμποδίσουν την εξάπλωση της φωτιάς, η επαρκής στελέχωση του Πυροσβεστικού Σώματος για να γίνεται άμεσα αντιληπτή η αρχική εστία. **Γι' αυτό και οι ευθύνες θα έπρεπε να έχουν ήδη αποδοθεί, όχι σήμερα, αλλά χθες!** Σήμερα είναι ήδη αργά για τους δεκάδες αδικοχαμένους και το περιβάλλον, στο Μάτι, τη Ραφήνα, το Νέο Βουτζά, την Κινέτα, τους Αγ. Θεοδώρους..

Η διαρκής υποτίμηση της προστασίας του περιβάλλοντος, η έλλειψη υποδομών, η αυθαίρετη και άναρχη πολεοδόμηση, αλλά και η πολιτική παντελούς έλλειψης πρόληψης και πυροπροστασίας, χωρίς έργα συντήρησης του δασικού οδικού δικτύου και των αντιπυρικών ζωνών, χωρίς εργασίες καθαρισμού, κλαδεύσεων, αποψίλωσης των ξερών βαραίνουν την κυβέρνηση που συνέχισε και συνεχίζει την ίδια πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ.

Η ύπαρξη σχεδίων εμπρησμών, βασισμένων στην εμπορευματοποίηση της γης, με τις διάφορες καταπατήσεις τεράστιων εκτάσεων, **όχι μόνο δεν μειώνει, αλλά αυξάνει τις κυβερνητικές ευθύνες** που έχουν αφήσει την πυρανίχνευση κυρίως σε εθελοντές και κατοίκους. Το χέρι των εμπρηστών οπλίζουν εξάλλου μια σειρά από μνημονιακές διατάξεις, δασοκτόνοι νόμοι και ρυθμίσεις, που προωθούν την εντατική εκμετάλλευση της γης και νομιμοποιούν την κατάσταση εξαίρεσης με κάθε κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος, υπηρετώντας τις ορέξεις του μεγάλου κεφαλαίου.

Η στήριξη με κάθε μέσο και με ουσιαστικά μέτρα των ανθρώπων που επλήγησαν είναι επιτακτική ανάγκη και όχι ευκαιρία για επικοινωνιακή μικροπολιτική πασαρέλα.

Εκφράζουμε την εκτίμησή μας σε όλους τους εργαζόμενους που με υπεράνθρωπες προσπάθειες δίνουν τη

μάχη να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και αναζητούν τους δεκάδες ακόμα αγνοούμενους μέσα στα αποκαΐδια και τη θάλασσα, αλλά και στις δεκάδες λαϊκές πρωτοβουλίες και τους εκατοντάδες αλληλέγγυους που βοηθούν τους ανθρώπους στις περιοχές αυτές.

Για να μη ζήσουμε κι άλλες τραγωδίες, ο ανυποχώρητος και ανατρεπτικός αγώνας ενάντια σε αυτές τις συνεχιζόμενες εγκληματικές πολιτικές που καίνε και πνίγουν ανθρώπους δεν μπορεί παρά να είναι μονόδρομος από εδώ και εμπρός!

Πηγή: anticapitalist-attiki.blogspot.com